

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (neljas koda)

10. aprill 2014*

Eelotsusetaotlus — Tarbijate teavitamine ja kaitse — Määrus (EÜ) nr 1924/2006 — Toidu kohta esitatavad toitumis- ja tervisealased väited — Toidu märgistamine ja esitlemine — Artikli 10 lõige 2 — Ajaline kohaldamine — Artikli 28 lõiked 5 ja 6 — Üleminekumeetmed

Kohtuasjas C-609/12,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Bundesgerichtshofi (Saksamaa) 5. detsembri 2012. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 27. detsembril 2012, menetluses

Ehrmann AG

versus

Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV,

EUROOPA KOHUS (neljas koda),

koosseisus: koja president L. Bay Larsen, kohtunikud M. Safjan (ettekandja), J. Malenovský, A. Prechal ja S. Rodin,

kohtujurist: M. Wathelet,

kohtusekretär: ametnik A. Impellizzeri,

arvestades kirjalikus menetluses ja 10. oktoobri 2013. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

— Ehrmann AG, esindaja: *Rechtsanwalt* A. Meyer,

— Euroopa Komisjon, esindajad: S. Grünheid ja B.-R. Killmann,

olles 14. novembri 2013. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: saksa.

otsuse

- 1 Eelotsusetaotlus puudutab küsimust, kuidas tõlgendada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1924/2006 toidu kohta esitatavate toitumis- ja tervisealaste väidete kohta (ELT L 404, lk 9, ja parandus ELT 2007, L 12, lk 3), mida on muudetud komisjoni 9. veebruari 2010. aasta määrusega (EL) nr 116/2010 (ELT L 37, lk 16; edaspidi „määrus nr 1924/2006“), artikli 10 lõiget 2.
- 2 See taotlus esitati Ehrmann AG (edaspidi „Ehrmann“) ja Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV (kõlvatu konkurentsi vastase võitluse assotsiatsioon, edaspidi „Wettbewerbszentrale“) vahelises vaidluses määruse nr 1924/2006 artikli 10 lõike 2 kohaste teabe esitamise kohustuste ajalise kohaldamise üle.

Õiguslik raamistik

Liidu õigus

- 3 Määruse nr 1924/2006 põhjendustes 1, 9 ja 35 on sätestatud:

„(1) Ühenduses märgistatakse ja reklaamitakse järjest rohkem toite toitumis- ja tervisealaste väidetega. Tarbijate kaitse kõrge taseme tagamiseks ja nende valiku lihtsustamiseks peaksid turule viidud tooted, sealhulgas imporditud tooted, olema ohutud ja piisavalt märgistatud. Mitmekesine ja tasakaalustatud toitumine on hea tervise eeltingimus ja üksikud tooted on üldise toitumise kontekstis suhtelise tähtsusega.

[...]

(9) On olemas suur hulk mitmesuguseid toitaineid ja muid aineid, sealhulgas, kuid mitte ainult, vitamiinid, mineraaltoitained, sealhulgas mikroelemendid, aminohapped, asendamatud rasvhapped, kiudained ning mitmesugused taime- ja ürdiekstraktid, millel on toitumisalane või füsioloogiline mõju ning mis võivad toidus esineda ja olla väite aluseks. Seetõttu tuleks kehtestada toidu kohta esitatavate kõikide väidete suhtes kohaldatavad üldpõhimõtted, et tagada tarbijakaitse kõrge tase, anda tarbijale vajalikku teavet, et teha valikuid, olles teadlik kõikidest asjaoludest, ning luua toiduainetööstusele võrdsed konkurentsitingimused.

[...]

(35) Vaja on piisavaid üleminekumeetmeid, et toidukäitlejad jõuaksid käesoleva määruse sätetega kohaneda.”

- 4 Määruse artikli 1 lõigetes 1 ja 2 on ette nähtud:

„1. Käesolev määrus ühtlustab liikmesriikide õigus- või haldusnorme, mis on seotud toitumis- ja tervisealaste väidetega, et tagada siseturu tõhus toimimine, pakkudes samal ajal tarbijakaitse kõrget taset.

2. Käesolevat määrust kohaldatakse toitumis- ja tervisealastele väidetele kaubanduslikes teadaannetes sellisel kujul lõpptarbijale pakutava toidu märgistusel, esitlemisel või reklaamis.

Lõpptarbijale või toitlustusettevõtjatele pakkimata kujul muudava toidu (sealhulgas värsked tooted, näiteks puu- ja köögivilid või leib) ning müügikohas ostja palvel pakitava või koheseks realiseerimiseks valmis pakitud toidu suhtes ei kohaldata artiklit 7 ning artikli 10 lõike 2 punkte a ja b. Liikmesriikide

sätteid võib kohaldada kuni ühenduse meetmete, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähem olulisi sätteid, sealhulgas seda täiendades, vastuvõtmiseni vastavalt artikli 25 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

[...]”.

5 Nimetatud määruse artikkel 2 sisaldab järgmisi mõisteid:

„1. Käesolevas määruses kasutatakse:

[...]

2. Samuti kasutatakse järgmisi mõisteid:

1) *väide* – sõnum või esitus, mis ei ole ühenduse või liikmesriigi õigusaktide alusel kohustuslik, sealhulgas mis tahes kujul pildiline, graafiline või sümboliline esitus, mis väidab, viitab või annab mõista, et toidul on teatavad omadused;

[...]

4) *toitumisalane väide* – mis tahes väide, mis väidab, viitab või annab mõista, et toidul on teatavad kasulikud toitainelised omadused:

a) energia (kalorsuse) tõttu, mida see

i) annab,

ii) annab vähendatud või suurendatud määral, või

iii) ei anna, ja/või

b) toitainete või muude ainete tõttu, mida see

i) sisaldab,

ii) sisaldab vähendatud või suurendatud koguses, või

iii) ei sisalda;

5) *tervisealane väide* – mis tahes väide, mis väidab, viitab või annab mõista, et toidugrupi, toidu või ühe selle koostisosa ja tervise vahel on seos;

[...]”.

6 Määruse artikli 3 „Üldpõhimõtted kõikide väidete jaoks” esimene lõik on sõnastatud järgmiselt:

„Toitumis- ja tervisealaseid väiteid tohib ühenduses turule viidava toidu märgistusel, esitlemisel ja reklaamis kasutada üksnes siis, kui need vastavad käesoleva määruse sätetele.”

7 Määruse nr 1924/2006 artikli 10, mis puudutab tervisealaseid väiteid ja kannab pealkirja „Eritingimused”, lõigetes 1–3 on sätestatud:

„1. Tervisealaste väidete esitamine on keelatud, välja arvatud siis, kui need vastavad II peatükis [mis sisaldab artikleid 3–7] toodud üldnõuetele ja käesolevas peatükis [mis sisaldab artikleid 10–19] toodud erinõuetele ning kui nad on vastavalt käesolevale määrusele lubatud ning need väited on loetletud artiklites 13 ja 14 sätestatud lubatavate väidete nimekirjas.

2. Tervisealaste väidete esitamine on lubatud ainult siis, kui toote märgistusel või selle puudumise korral toote esitlemisel ja reklaamis esitatakse järgmine teave:

- a) viide mitmekülgse ja tasakaalustatud toitumise ja tervisliku elustiili tähtsusele;
- b) väidetava kasuliku mõju saavutamiseks vajalik toidukogus ja tarbimise viis;
- c) vajadusel viide, mis on mõeldud inimestele, kes peaksid vältima toidu tarbimist; ja
- d) asjakohane hoiatus toote liigse tarbimise eest, mis tõenäoliselt kujutab ohtu tervisele.

3. Viiteid toitainete või toidu üldistele, mittespetsiifilistele eelistele seoses üldise hea tervise ja tervisega seotud healoga võib teha üksnes koos konkreetse tervisealase väitega, mis on loetletud artiklites 13 ja 14 sätestatud nimekirjades.”

8 Määruse artikli 13 „Tervisealased väited, välja arvatud haigestumise riski vähendamisele ning laste arengule ja tervisele viitavad väited” lõigetes 1–3 on sätestatud:

„1. Tervisealaseid väiteid, mis kirjeldavad:

- a) toitainete või muu aine tähtsust kasvamisele, arengule ja organismi funktsioonidele;
- b) psühholoogilisi ja käitumuslikke funktsioone või
- c) ilma et see piiraks [komisjoni 26. veebruari 1996. aasta] direktiivi 96/8/EÜ [kehakaalu alandamiseks ettenähtud vähendatud energiasisaldusega dieetides kasutatavate toiduainete kohta (EÜT L 55, lk 22; ELT eriväljaanne 13/15, lk 454)] kohaldamist, salenemist või kehakaalu jälgimist või näljatunde vähendamist või küllastustunde suurenemist või toidust saadava energia vähenemist,

või viitavad eeltoodule ning on osutatud lõikes 3 sätestatud nimekirjas, võib esitada ilma artiklites 15–19 osutatud menetlusi läbimata, kui need väited:

- i) põhinevad üldtunnustatud teaduslikel tõenditel ja
- ii) on keskmisele tarbijale hästi mõistetavad.

2. Liikmesriigid edastavad lõikes 1 märgitud väidete nimekirjad komisjonile hiljemalt 31. jaanuariks 2008 koos neile kohaldatavate tingimustega ja koos viidetega asjakohasele teaduslikule põhjendusele.

3. Pärast [Euroopa Toiduohutus]ametiga konsulteerimist võtab komisjon vastavalt artikli 25 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele hiljemalt 31. jaanuariks 2010 vastu lõikes 1 osutatud väidetest koosneva ühenduse nimekirja, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähem olulisi sätteid, täiendades seda, ning kõik vajalikud tingimused nende väidete kasutamiseks.”

- 9 Nimetatud määruse artikkel 14 „Haigestumise riski vähendamise väited ning laste arengule ja tervisele viitavad väited” on sõnastatud järgmiselt:

„1. „Olenemata direktiivi [2000/13] artikli 2 lõike 1 punktist b tohib esitada järgmisi väiteid, kui selleks on antud luba käesoleva määruse artiklites 15, 16, 17 ja 19 sätestatud korras ja need väited lisatakse ühenduse lubatud väidete nimekirja koos nimetatud väidete kasutamise kõikide vajalike tingimustega:

- a) haigestumise riski vähendamise väited;
- b) laste arengule ja tervisele viitavad väited.

2. Lisaks käesolevas määruses sätestatud üldistele nõuetele ja lõike 1 erinõuetele peab haigestumise riski vähendamise väidete puhul toote märgistusel või selle puudumise korral toote esitlemisel või reklaamis olema ka lause, mis viitab sellele, et väites viidatud haigusel on mitmeid riskitegureid ning ühe riskiteguri muutmisel võib, aga ei pruugi, olla kasulikku mõju.”

- 10 Nimetatud määruse artikli 28 „Üleminekumeetmed” lõigetes 5 ja 6 on ette nähtud:

„5. Artikli 13 lõike 1 punktis a osutatud tervisealaseid väiteid võib esitada toidukäitlejate vastutusel alates käesoleva määruse jõustumiskuupäevast kuni artikli 13 lõikes 3 osutatud nimekirja vastuvõtmiseni tingimusel, et need väited on kooskõlas käesoleva määrusega ning nende suhtes kohaldatavate olemasolevate liikmesriigi sätetega ja ilma et see piiraks artiklis 24 osutatud kaitsemeetmete vastuvõtmist.

6. Muude tervisealaste väidete suhtes, mida on kasutatud vastavalt liikmesriigi sätetele enne käesoleva määruse jõustumise kuupäeva, välja arvatud artikli 13 lõike 1 punktis a ja artikli 14 lõike 1 punktis a osutatud väited, kohaldatakse järgmisi sätteid:

- a) tervisealastele väidetele, mida liikmesriigis on hinnatud ning millele seal on luba antud, antakse luba alljärgnevalt:
 - i) liikmesriigid edastavad komisjonile hiljemalt 31. jaanuariks 2008 teabe selliste toitumisalaste väidete kohta koos nende väidete aluseks olevaid teaduslikke andmeid hindava aruandega;
 - ii) pärast [Euroopa Toiduohutus]ametiga konsulteerimist võtab komisjon kõnealusel viisil lubatud tervisealaste väidete kohta vastavalt artikli 25 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele vastu otsuse, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähem olulisi sätteid, täiendades seda.

Kõnealuse korra kohaselt mittelubatud tervisealaste väidete kasutamist võib jätkata kuus kuud pärast otsuse vastuvõtmist;

- b) tervisealaste väidete, mida liikmesriigis ei ole hinnatud ja millele ei ole liikmesriigis luba antud, kasutamist võib jätkata tingimusel, et vastavalt käesolevale määrusele esitatakse taotlus enne 19. jaanuari 2008; nimetatud korra kohaselt mittelubatud tervisealaste väidete kasutamist võib jätkata kuus kuud pärast otsuse vastuvõtmist vastavalt artikli 17 lõikele 3.”

- 11 Määruse nr 1924/2006 artikkel 29 on sõnastatud järgmiselt:

„Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 1. juulist 2007.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.”

Saksa õigus

- 12 Toiduainete, laiatarbekaupade ja loomasööda seadustiku (Lebensmittel-, Bedarfsgegenstände- und Futtermittelgesetzbuch) põhikohtuasjas kohaldatava redaktsiooni (edaspidi „LFGB”) § 11 „Sätted eksitamise eest kaitsmise kohta” lõikes 1 on sätestatud:

„Keelatud on turule viia toiduaineid eksitava nimetuse, andmete või esitlusega või reklaamida toiduaineid kas üldiselt või üksikjuhul eksitava kirjeldusega või muude eksitavate avaldustega. Eksitamisega on eriti tegemist siis, kui:

1. toiduaine puhul kasutatakse nimetusi, andmeid, esitlusi, kirjeldusi või muid avaldusi, mis võivad viia eksitusse selle tunnuste osas, eriti toiduaine liigi, omaduste, koostise, hulga, säilivusaja, allika, päritolu või tootmise või saamise viisi osas;

[...]”.

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimus

- 13 Eelotsusetaotlusest nähtub, et Ehrmann toodab ja turustab piimatooteid, sealhulgas puuviljakohupiima „Monsterbacke”, mida pakutakse kaubanduses kuuest 50-grammisest topsist koosnevate kaubaartiklitenähtuna (edaspidi „asjaomane toode”).
- 14 Asjaomase toote pakendil ära toodud toiteväärtuse tabeli kohaselt sisaldab see toode 100 g kohta energiat 105 kcal, suhkrut 13 g, rasvu 2,9 g ja kaltsiumi 130 mg. Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib võrdluseks, et 100 grammis lehmapiimas on kaltsiumi samuti 130 mg, samas kui suhkruisaldus on ainult 4,7 g.
- 15 Aastal 2010 lisati kõikide asjaomaste kaubaartiklite pealmisele poolele reklaamlause „Niisama oluline nagu igapäevane klaas piima!” (edaspidi „reklaamlause”). Selle toote märgistusel ja esitlemisel ei olnud ära toodud mingit teavet, mis on ette nähtud määruse nr 1924/2006 artikli 10 lõike 2 punktides a–d.
- 16 Wettbewerbszentrale leidis, et reklaamlauset tuleb pidada eksitavaks nimetuseks LFGB § 11 lõike 1 teise lause punkti 1 tähenduses, kuna selles ei anta teada, et asjaomane toode sisaldab võrreldes piimaga selgelt rohkem suhkrut. Peale selle rikub reklaamlause määrust nr 1924/2006, sest see sisaldab toitumis- ja tervisealaseid väiteid nimetatud määruse tähenduses. Viitega piimale antakse vähemalt kaudselt teada, et asjaomane toode sisaldab samuti palju kaltsiumi, mistõttu ei ole reklaamlause pelgalt omadust käsitlev väide, vaid sellega lubatakse ka eelist tarbija tervisele.
- 17 Sellest tulenevalt esitas Wettbewerbszentrale Landgericht Stuttgart’i (Stuttgarti piirkondlik kohus) hagi, nõudes rikkumise lõpetamist ja ettekirjutusega seonduvate kulude hüvitamist.
- 18 Eelnimetatud kohtus palus Ehrmann jätta hagi rahuldamata, väites, et kuigi asjaomane toode on piimaga võrreldav toiduaine, ei samasta tarbija seda piimaga. Peale selle on toote ja piima suhkruisalduse erinevus liiga väike ja ei ole seetõttu oluline. Lisaks ei väljenda reklaamlause mingit toote erilist toitumisalast omadust ning kujutab endast seega pelgalt määrusega nr 1924/2006 hõlmamata väidet toote omaduste kohta. Ehrmann väitis samuti, et kõnealuse määruse artikli 10 lõige 2 ei olnud vastavalt artikli 28 lõikele 5 põhikohtuasja asjaolude asetleidmise ajal kohaldatav.
- 19 Landgericht Stuttgart jättis 31. mai 2010. aasta otsusega Wettbewerbszentrale hagi rahuldamata.
- 20 Viimane esitas selle peale apellatsioonkaebuse Oberlandesgericht Stuttgartile (Stuttgarti piirkondlik kõrgem kohus), kes rahuldab 3. veebruari 2011. aasta otsusega rikkumise lõpetamise ja ettekirjutusega seonduvate kulude hüvitamise nõude. Nimetatud kohtu arvates ei olnud reklaamlause ei toitumis- ega

tervisealane väide määruse nr 1924/2006 tähenduses ning järelikult ei kuulunud see kõnealuse määruse kohaldamisalasse. Siiski tuleb reklaamlauset pidada eksitavaks nimetuseks LFGB § 11 lõike 1 esimese lause ja teise lause punkti 1 tähenduses, sest samade koguste puhul oli asjaomase toote suhkrusisaldus palju suurem kui täispiimas.

- 21 Ehrmann esitas Oberlandesgericht Stuttgarti otsuse peale kassatsioonkaebuse Bundesgerichtshof'ile (föderaalkohus), korrates oma palvet jätta Wettbewerbszentrale esitatud nõue rahuldamata.
- 22 Eelotsusetaotluse esitanud kohus leiab, et vaidlusalune reklaamlause ei kujuta endast eksitavat nimetust LFGB § 11 lõike 1 esimese lause ja teise lause punkti 1 tähenduses, ning seda ei saa käsitada ka toitumislase väitena määruse nr 1924/2006 artikli 2 lõike 2 punkti 4 tähenduses. Küll aga kujutab reklaamlause endast tervisealast väidet nimetatud määruse artikli 2 lõike 2 punkti 5 tähenduses. Asjaomase avalikkuse seisukohast on piimal tervist tugevdav toime, eelkõige laste ja noorte puhul, eriti selles sisalduvate mineraalainete tõttu. Reklaamlause osutab asjaomase toote positiivsele toimele, samastades selle igapäevase klaasi piimaga. Sellega viidatakse kõnealuse toote ja tarbija tervise vahelisele seosele, mis on piisav tuvastamiseks, et tegemist on tervisealase väitega otsuse Deutsches Weintor (C-544/10, EU:C:2012:526, punktid 34 ja 35) tähenduses.
- 23 Siiski märgib eelotsusetaotluse esitanud kohus, et põhikohtuasja asjaolude asetleidmise ajal, st aastal 2010, ei olnud asjaomase toote märgistusel esitatud määruse nr 1924/2006 artikli 10 lõikes 2 nimetatud teavet.
- 24 Neil asjaoludel otsustas Bundesgerichtshof menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas määruse nr 1924/2006 artikli 10 lõike 2 kohaseid teabe esitamise kohustusi tuli järgida juba 2010. aastal?”

Eelotsuse küsimus

- 25 Kõigepealt on oluline märkida, et määruse nr 1924/2006 artikli 10 lõike 1 kohaselt on tervisealaste väidete esitamine keelatud, välja arvatud siis, kui need vastavad artiklites 3–7 toodud üldnõuetele, artiklites 10–19 toodud erinõuetele ja kui nad on vastavalt samale määrusele lubatud.
- 26 Samuti tuleneb määruse nr 1924/2006 artikli 10 lõikest 1, et kasutamaks tervisealast väidet kooskõlas selle määrusega, peab nimetatud väide olema loetletud määruse artiklites 13 ja 14 sätestatud lubatud väidete nimekirjas. Selline tingimus eeldab, et nendes artiklites osutatud nimekirjad võetakse vastu ja avaldatakse.
- 27 Selles osas on eelotsusetaotluse esitanud kohus oma otsuses märkinud, et põhikohtuasja asjaolude asetleidmise ajal ei olnud määruse nr 1924/2006 artiklites 13 ja 14 osutatud nimekirjad veel vastu võetud ja avaldatud.
- 28 Lisaks asjaolule, et tervisealane väide peab olema kooskõlas määruse artikli 10 lõikes 1 sätestatud tingimustega, peab koos sellega olema esitatud ka kohustuslik teave, mis on ette nähtud selle määruse artikli 10 lõikes 2.
- 29 Kõnealuses sättes on öeldud, et tervisealaste väidete esitamine on lubatud ainult siis, kui toote märgistusel või selle puudumise korral toote esitlemisel ja reklaamis esitatakse selles sättes nimetatud teave.

- 30 Et tervisealane väide ei oleks keelatud, järgnevad määruse nr 1924/2006 artikli 10 lõikes 2 toodud tingimused vahetult pärast selle määruse artikli 10 lõikes 1 ette nähtud tingimuste mainimist. Määruse süstemaatilise tõlgendamise kohaselt lisanduvad nad seega nimetatud tingimustele ja eeldavad, et tervisealase väite lubamiseks vastavalt sellele määrusele oleks viimati nimetatud tingimused täidetud.
- 31 Lisaks tuleb märkida, et määruse nr 1924/2006 artiklis 28 on ette nähtud üleminekumeetmed, mille eesmärk on määruse põhjenduse 35 kohaselt võimaldada toidukäitlejatel määruse sätetega kohaneda. Tervisealaste väidete osas on kõnealused üleminekumeetmed ette nähtud määruse artikli 28 lõigetes 5 ja 6.
- 32 Vastavalt määruse nr 1924/2006 artikli 28 lõikele 5 võib määruse artikli 13 lõike 1 punktis a osutatud tervisealaseid väiteid esitada toidukäitlejate vastutusel alates selle määruse jõustumiskuupäevast kuni artikli 13 lõikes 3 osutatud nimekirja vastuvõtmiseni tingimusel, et need väited on kooskõlas määrusega nr 1924/2006 ning nende suhtes kohaldatavate olemasolevate liikmesriigi sätetega ja ilma et see piiraks määruse artiklis 24 osutatud kaitsemeetmete vastuvõtmist.
- 33 Seega tuleneb määruse artikli 28 lõike 5 sõnastusest, et toidukäitleja võib omal vastutusel ja kindlaksmääratud tingimustel kasutada tervisealaseid väiteid ajavahemikul selle määruse jõustumisest kuni määruse nr 1924/2006 artiklis 13 sätestatud nimekirja vastuvõtmiseni. Selles osas tuleb meenutada, et vastavalt artiklile 29 jõustus see määrus 19. jaanuaril 2007 ja et seda kohaldatakse alates 1. juulist 2007.
- 34 Muude kui määruse nr 1924/2006 artikli 13 lõike 1 punktis a ja artikli 14 lõike 1 punktis a osutatud tervisealaste väidete suhtes kohaldatakse artikli 28 lõikes 6 sätestatud üleminekumeedet.
- 35 Siiski tuleb märkida, et kõnealune säte peab silmas tervisealaseid väiteid, mida on kasutatud kooskõlas siseriiklike sätetega enne määruse nr 1924/2006 jõustumist ehk enne 19. jaanuari 2007. Käesoleval juhul nähtub eelotsusetaotluse esitanud kohtu otsusest, et reklaamlauset hakati asjaomasele tootele lisama 2010. aastal. Järelikult ei saa sellisel juhul nagu põhikohtuasjas määruse artikli 28 lõiget 6 kohaldada.
- 36 Järelikult peab eelotsusetaotluse esitanud kohus – välistamata määruse nr 1924/2006 artikli 10 lõike 3 võimalikku kohaldamist – kontrollima, kas põhikohtuasjas kuulub reklaamlause selle määruse artikli 13 lõike 1 punkti a kohaldamisalasse, ja jaatava vastuse korral, kas see vastab artikli 28 lõikes 5 ette nähtud tingimustele.
- 37 Kui see on nii, siis tuleneb käesoleva otsuse punktis 30 nimetatud süstemaatilisest tõlgendamisest, et kui tervisealane väide ei ole vastavalt määruse nr 1924/2006 artikli 10 lõikele 1 koosmõjus artikli 28 lõikega 5 keelatud, siis peab sellega koos olema esitatud määruse artikli 10 lõikes 2 ette nähtud teave.
- 38 Selles suhtes on määruse artikli 28 lõikes 5 sätestatud, et tervisealaseid väiteid võib esitada tingimusel, et need on kooskõlas määrusega nr 1924/2006, mis tähendab, et need peavad eelkõige järgima artikli 10 lõikes 2 ette nähtud teabe esitamise kohustusi.
- 39 Eeltoodud süstemaatilist tõlgendust toetab asjaolu, et artikkel 10, artikli 28 lõige 5 ega ükski muu määruse nr 1924/2006 säte ei näe ette, et määruse artikli 10 lõiget 2 kohaldatakse alles pärast artiklis 13 nimetatud lubatud väidete loetelu vastuvõtmist.
- 40 Lisaks, nagu on märgitud määruse nr 1924/2006 artiklis 1, on määruse eesmärk tagada siseturu tõhus toimimine, pakkudes samal ajal tarbijakaitse kõrget taset. Selles suhtes täpsustavad määruse põhjendused 1 ja 9, et tarbijale tuleb eeskätt anda vajalikku teavet, et ta saaks teha valikuid, olles teadlik kõikidest asjaoludest.

- 41 Nagu on märkinud kohtujurist oma ettepaneku punktis 83, võimaldab määruse nr 1924/2006 artikli 10 lõikes 2 ette nähtud teabe olemasolu tagada tarbija kaitse mitte üksnes juhul, kui toiduaine puhul kasutatakse tervisealast väidet, mis on loetletud määruse artikli 13 kohaselt lubatavate väidete nimekirjades, vaid samuti juhul, kui sellist väidet kasutatakse määruse artikli 28 lõike 5 üleminekumeetme alusel.
- 42 Lisaks, mis puudutab väidet, mis ei ole vastavalt määruse nr 1924/2006 artikli 10 lõikele 1 koosmõjus artikli 28 lõikega 5 keelatud, siis ei tähenda asjaolu, et artikli 13 kohast lubatavate väidete nimekirja ei ole veel vastu võetud, et toidukäitleja on vabastatud oma kohustusest anda tarbijale määruse artikli 10 lõikes 2 ette nähtud teavet.
- 43 Määruse nr 1924/2006 artikli 28 lõikes 5 kehtestatud üleminekumeetme raames peab käitleja, kes on otsustanud kasutada tervisealast väidet, teadma omal vastutusel asjaomase toiduaine mõju tervisele ja omama seega määruse artikli 10 lõikes 2 nõutud teavet.
- 44 Eeltoodud kaalutlusi arvesse võttes tuleb esitatud küsimusele vastata, et määrust nr 1924/2006 tuleb tõlgendada nii, et artikli 10 lõike 2 kohased teabe esitamise kohustused olid 2010. aastal juba jõus nende tervisealaste väidete suhtes, mis ei olnud keelatud vastavalt selle määruse artikli 10 lõikele 1 koosmõjus artikli 28 lõigetega 5 ja 6.

Kohtukulud

- 45 Et põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (neljas koda) otsustab:

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1924/2006 toidu kohta esitatavate toitumis- ja tervisealaste väidete kohta, mida on muudetud komisjoni 9. veebruari 2010. aasta määrusega (EL) nr 116/2010, tuleb tõlgendada nii, et selle määruse artikli 10 lõike 2 kohased teabe esitamise kohustused olid 2010. aastal juba jõus nende tervisealaste väidete suhtes, mis ei olnud keelatud vastavalt nimetatud määruse artikli 10 lõikele 1 koosmõjus sama määruse artikli 28 lõigetega 5 ja 6.

Allkirjad